

Otrava studní: Sionistická biologická válka, mezinárodní právo a kontinuita koloniálního násilí

V moderní izraelské mytologii jsou události roku 1948 často prezentovány jako válka o přežití, okamžik národního zrodu uprostřed existenční hrozby. Pod touto narativní linií se však skrývá temnější, dobře zdokumentovaná historie válečných zločinů — včetně úmyslného otravování palestinských studní a vodních zdrojů. Tyto činy nebyly ojedinělými odchylkami, ale tvořily součást širší strategie vyhlazování, odstrašení a územní konsolidace — strategie, která pokračuje dodnes ničením vodní infrastruktury na okupovaném Západním břehu a úplnou bloádou Gazy.

Otrava vodních zdrojů, zejména biologickými činiteli, není pouze bitevní taktikou. Je to válečný zločin podle mezinárodního práva, zbraň hromadného utrpení a zločin proti lidské důstojnosti. V roce 1948 byly tyto činy již nezákonné podle **Haagské úmluvy IV (1907)** — ke které je Izrael, kontinuitou závazků a pozdějším přistoupením, vázán. Tento esej popisuje zdokumentovanou historii sionistických operací otravy vody, jejich právní důsledky a kontinuitu této taktiky od Nakby po současnost.

Biologická válka v roce 1948: Otrava jako politika

Acre (květen 1948): Tyfus ve vodě

V květnu 1948, když sionistické síly obléhaly palestinské město **Acre**, nasadil tajný *Vědecký sbor* Hagany (*Hemed Bet*) biologický prostředek založený na tyfu do městského vodovodu. Cílem bylo oslabit civilní obyvatelstvo, vyvolat paniku a urychlit útěk.

- **Metoda:** Bakterie tyfu vypěstované v laboratořích byly vloženy do městského vodovodního systému
- **Dopad:** Desítky civilistů onemocněly tyfem. Zásah provedl Červený kříž
- **Pachatelé:** Jednotka 131, pod vedením Hagany
- **Dokumentace:** Izraelské vojenské archivy, záznamy Červeného kříže a izraelští historici jako Benny Morris, Avner Cohen a Thomas Segev operaci potvrzují

Toto bylo první známé použití bakteriologických zbraní sionistickými silami během války. Nešlo o čin osamělých operativců, ale o plánovanou vojenskou operaci zaměřenou na civilisty.

Gaza (červen 1948): Zmařený biologický teroristický plán

Krátce po Acre se stejná jednotka pokusila provést podobnou operaci otravy tyfem v **Gaze**, tehdy pod egyptskou správou. Tentokrát byli operativci zatčeni egyptskými bezpečnost-

ními silami, než mohli patogen nasadit.

- **Cíl:** Destabilizovat Gazu, zablokovat arabské posily a demonstrovat dosah sionistů
- **Odhalení:** Egyptské úřady zabavily bakteriální činidla a zatkly agenty
- **Dokumentace:** Thomas Segev, 1949: *První Izraelci*, a egyptské bezpečnostní zprávy

Ačkoli útok selhal, ukazuje jasný vzorec taktik biologické války koordinovaných na více frontách.

Biddu a Beit Surik (jaro 1948): Kontaminace vesnických studní

V období předcházejícím Nakbě hlásily palestinské vesnice severozápadně od Jeruzaléma — včetně **Biddu** a **Beit Surik** — pokusy sionistických sil otrávit nebo sabotovat místní studny. Tyto vesnice byly strategicky umístěny podél zásobovacích tras do Jeruzaléma.

- **Důkazy:** Ústní svědectví shromážděná Walidem Khalidi a místní palestinské záznamy
- **Záměr:** Vylidnit nebo odradit od návratu tím, že místní zdroje stanou nepoužitelnými
- **Výsledek:** Vesnice byly nakonec vylidněny; obyvatelé uprchli nebo byli vyhnáni

Ačkoli mikrobiologické důkazy nebyly nikdy získány (pravděpodobně kvůli času a zničení), vzorec odpovídá známému operačnímu profilu sionistických sabotáží ve venkovských oblastech.

'Ayn Karim (1948): Hromadné onemocnění po sabotáži nádrže

Nachází se západně od Jeruzaléma, **'Ayn Karim** zažil náhlé propuknutí nemoci poté, co nájezdy Hagany zacílily na vodní nádrž ve vesnici.

- **Podrobnosti:** Obyvatelé onemocněli několik dní po nájezdu; příznaky naznačovaly kontaminaci
- **Nepotvrzeno:** Žádný patogen nebyl oficiálně identifikován, ale hromadné onemocnění bylo široce hlášeno
- **Zdroj:** Palestinský Červený půlměsíc, svědectví přeživších

Tento incident ilustruje, jak byly psychologické a biologické taktiky používány společně, nejen k způsobení újmy, ale k vyvolání strachu a podpoře útěku.

Ein al-Zeitun (duben–květen 1948): Zničení vodní infrastruktury

V Galileji zaútočil Palmach na **Ein al-Zeitun**, zabil mnoho obyvatel a ostatní vyhnal. Následně sionistické síly zničily studny a vodní kanály vesnice, aby zajistily, že se nikdo nevrátí.

- **Taktika:** Politika spálené země — ne biologická, ale stejně zaměřená na dlouhodobé vysídlení
- **Zdroje:** Ilan Pappé, *Etnické čištění Palestiny*

Zničení vodních zdrojů nebylo jen náhodným poškozením. Byla to promyšlená strategie k trvalému vylidnění vesnic.

Širší Galilea: Plánovaná otrava pramenů

Odtajněné záznamy IDF ukazují, že sionistické síly plánovaly otrávit nebo znefunkčnit vodní zdroje v několika galilejských vesnicích, zejména těch poblíž linií příměří.

- **Cíl:** Zabránit reinfiltraci vyhnaných Palestinců
- **Prostředky:** Zničení nebo plánovaná kontaminace vodních bodů
- **Zdroje:** Izraelské vojenské archivy, citované v dílech Nura Masalhy a Salmana Abu Sitty

Tyto plány ukazují, že otrava vody byla součástí širší doktríny ("Plán Dalet"), nikoli omezena na jednu nebo dvě izolované události.

Právní důsledky: Vícenásobné porušení mezinárodního práva

Výše uvedené činy představují jasná a vícenásobná porušení mezinárodního humanitárního práva, platného v době války roku 1948:

Haagská úmluva IV (1907) — Ratifikována a platná

- **Článek 23(a):** Zakazuje "použití jedu nebo jedovatých zbraní"
- Sionistické biologické útoky (Acre, Gaza) tento článek přímo porušují

Mezinárodní zvykové právo

- Zákaz otravování vodních zdrojů a cílení na civilisty je součástí zvykového práva, závazného bez ohledu na ratifikaci smlouvy
- Útoky splňují práh válečných zločinů podle současných standardů

Úmluva o biologických zbraních (BWC, 1972) — Izrael podepsal, ale neratifikoval

- Zakazuje vývoj, výrobu a použití biologických zbraní
- I když BWC přišla po Nakbě, použití tyfu jako zbraně bylo již odsouzeno podle Ženevského protokolu (1925) — který Izrael nepodepsal, ale který odráží širší právní normy

Římský statut ICC (1998) — Izrael nepodepsal, ale platí pro okupovaná palestinská území

- Otrava civilistů vodou spadá pod **Článek 8(2)(b)(xvii)** jako válečný zločin
- ICC uznala jurisdikci nad okupovanými palestinskými územími

Kontinuita taktik: Od studní k obležení

Zbraňování vody neskončilo v roce 1948. Vyvinulo se a stalo se hlavním rysem izraelské okupační infrastruktury.

Západní břeh: Násilí osadníků proti vodní infrastruktuře

Izraelští osadníci na okupovaném Západním břehu pravidelně ničí nebo kontaminují palestinské vodní nádrže, studny a zavlažovací systémy.

- **Metody:** Střelba na cisterny, rozbíjení trubek, otravování napajedel pro dobytek
- **Motivace:** Vysídlení vytvořením neobyvatelných podmínek, zejména v oblasti C
- **Ochrana:** Často se děje za doprovodu IDF nebo pasivní spoluúčasti
- **Dokumentace:** UN OCHA, B'Tselem, Amnesty International

Odepření vody se stalo klíčovou taktikou koloniální expanze osadníků, sledující stejnou logiku jako v roce 1948: ovládnout území odříznutím zdrojů života.

Gaza: Obležení jako environmentální a biologická válka

V Gaze Izrael od roku 2007 prosazuje úplnou blokádu — která cílí nejen na hranice a elektřinu, ale také na čištění vody, kanalizaci a zdravotnickou infrastrukturu.

- **Akce:**
 - Bombardování čistíren odpadních vod a odsolovacích zařízení
 - Blokování materiálů potřebných k opravě vodních systémů
 - Zabraňování dodávkám paliva potřebného k pohonu vodních čerpadel
- **Dopady:**
 - Více než 97 % vody v Gaze je nepitná (WHO)
 - Děti trpí chronickými chorobami přenášenými vodou
 - V roce 2021 označily agentury OSN Gazu za „neobyvatelnou“

Blokáda mění vodu — nezbytnou pro život — na zbraň trestu. Je to moderní pokračování doktríny poprvé nasazené v otrávených studnách roku 1948.

Etická jasnost: Fakta nejsou nenávist

Je pravda, že obvinění z „otravování studní“ bylo kdysi zlomyslnou antisemitskou pomluvou, používanou k ospravedlnění vražd nevinných Židů ve středověké Evropě. Uznání skutečných, zdokumentovaných případů otravy vody sionistickými silami však tuto pomluvu neobnovuje. Jde o pravdivé vyjádření historické a právní reality.

Kritika izraelských vojenských a osadnických taktik — včetně biologické války — není antisemitismus. Je to morální povinnost zakořeněná v mezinárodním právu, historické odpovědnosti a prožité zkušenosti palestinských obětí. Mlčení tváří v tvář takovým zločinům nechrání Židy — chrání válečné zločince a zneuctívá oběti skutečného antisemitizmu v průběhu dějin.

Závěr: Voda jako zbraň, paměť jako odpor

Od Acre po Gazu, od sabotovaných vesnických studní po pomalé dusení vodních zdrojů Gazy, používání vody jako zbraně definuje logiku sionistického koloniálního osadnictví. Je to taktika odstraňování, odstrašení a dominance — a nikdy nepřestala.

Otrávit vodu znamená otrávit život. A připomínat otrávené studny Palestiny neznámá vzkřísit staré pomluvy, ale čelit moderním zločinům — pravdou, právem a požadavkem, aby voda a spravedlnost opět volně proudily.